

HỒI THỨ MỘT TRĂM LINH TÁM
QUẢNG TRẢ NGƯỜI, HÀN THU ĐOẠT KIẾM

Người che mặt cười mát đáp :

- Cô nương nên tự quên mình đi để hưởng thú đêm xuân đầm ấm rồi sáng mai thức dậy lão phu sẽ nói về những cuộc biến đổi lớn lao trong mình cô .

Tần Nhi miệng ú ớ :

- Tướng công tự xưng là lão phu thì chắc nhiều tuổi lắm rồi.

Người che mặt cười đáp :

- Lão phu tuy nhiều tuổi nhưng tự tin còn có thể sống được mấy chục năm nữa .

Lý Hàn Thu nghe thanh âm Tần Nhi có vẻ khác lạ, chàng không tài nào nhẫn nại được nữa, toan mở cửa tủ bước ra thì đột nhiên người che mặt lớn tiếng quát hỏi :

- Ai đó ?

Bỗng bên ngoài nhà có tiếng động dặc đáp lại :

- Ta là Hàn công tử đây.

Tiếp theo một thiếu niên nai nịt gọn gàng, lưng đeo trường kiếm lấy vai đẩy cửa rồi từ từ tiến vào .

Lý Hàn Thu bụng bảo dạ :

- Anh chàng Hàn công tử này đêm nay hai lần tới đây chắc là vì không muốn để cô nữ tỳ già đã yêu thương bị người khác cướp mất .

Người che mặt xằng giọng quát hỏi :

- Người tới đây làm chi ?

Hàn công tử đáp :

- Tại hạ đến cứu Tần Nhi . Các hạ mau buông tha nàng ra .

Người che mặt cười gằn hỏi :

- Người thật là lớn mật ! Phương Tú đâu rồi?

Hàn công tử thủng thẳng đáp :

- Y đi nghỉ rồi.

Người che mặt nói :

- Lão phu nể mặt Phương Tú không muốn giết người. Người hãy kêu y đến đây để gặp ta .

Hàn công tử hững hờ đáp :

- Các hạ buông tha Tần cô nương rồi muốn kiếm ai thì đi, bằng các hạ không buông tha Tần cô nương thì đừng hòng ra khỏi căn nhà này một bước .

Người che mặt dần giọng hỏi :

- Người dám động thủ với lão phu chăng ?

Hàn công tử xẵng giọng :

- Sao lại không dám ?

Người che mặt từ từ đứng dậy. Hai luồng mục quang sắc bén thấu qua tấm sa che mặt bắn ra ngoài nhìn chăm chú vào mặt Hàn công tử lạnh lùng nói :

- Người khích lão phu giết người thì lão phu cũng đành phải động thủ .

Hàn công tử tay phải rút trường kiếm ra khỏi vỏ ngạo nghễ đáp :

- Tại hạ đã dám tới đây, dĩ nhiên là không sợ đâu.

Người che mặt hỏi :

- Người ý có người trợ lực chăng ?

Hàn công tử lắc đầu đáp :

- Không có đâu !

Người che mặt hình như úy kỵ Hàn công tử, mà lão lại có tính nhẫn nại vô cùng vẫn ra vẻ ung dung nói :

- Người mà không đem viện thủ đến thì quyết không địch nổi lão phu đâu.

Hàn công tử lạnh lùng đáp :

- Dù các hạ có che mặt thì tại hạ cũng nhìn rõ thân thế rồi.

Người che mặt cười khẩy hỏi :

- Thật thế ư ?

Hàn công tử thách thức :

- Các hạ có muốn tại hạ nói huych toẹt ra không ?

Người che mặt nói :

- Được lắm ! Người hãy dùng phép truyền âm nói một mình lão phu nghe. Nếu người nói đúng, lão phu sẽ buông tha con nha đầu này.

Hàn công tử nói :

- Tại hạ mong rằng các hạ .

Đoạn gã dùng phép truyền âm kêu rõ thân thế đối phương .

Tần Nhi chỉ thấy Hàn công tử máy môi mà không biết gã nói gì .

Lý Hàn Thu ẩn trong tử áo dĩ nhiên càng không nghe thấy.

Bỗng người che mặt cười lạt nói :

- Người quả là thông minh thật .

Lão dừng lại một chút rồi tiếp :

- Người hãy tránh lối cho ta ra .

Hàn công tử né sang một bên, ôm kiếm hộ vệ trước ngực .

Người che mặt từ từ cất bước tiến về phía trước . Lúc lão đi tới bên Hàn công tử, đột nhiên vung tay một cái.

Hàn công tử tức giận quát :

- Lão dám ám toán ta ư ?

Rồi vung trường kiếm quét ngang một cái.

Người che mặt lạng người tránh khỏi rồi lại lui về trước giường .

Hàn công tử xiêu người đi một cái. Gã đã phóng ra chiêu thứ hai đâm tới rất mau lẹ .

Người che mặt đề khí nhảy lên giường .

Hàn công tử phóng kiếm vào quăng không, người xô về phía trước . Mũi trường kiếm đâm vào tử áo .

Lý Hàn Thu nghiêng người đi vừa tránh khỏi nhất kiếm .

Người che mặt vung tay áo một cái. Một luồng kinh phong quét tới. Hàn công tử lớn tiếng la :

- Lão muốn ...

Người gã xiêu đi rồi ngã lăn xuống đất .

Người che mặt cúi lượm thanh trường kiếm giơ lên toan chém Hàn công tử thì Tần Nhi vội thét lên :

- Dừng sát hại y !

Người che mặt mỉm cười thu bảo kiếm về hỏi :

- Cô nương bảo sao?

Tần Nhi đáp :

- Y là con trai Hàn Đào . Nếu tướng công giết y thì rồi trả lời Phương Tú ra sao?

Người che mặt đáp :

- Nếu Phương Tú cùng Hàn Đào đem lòng bắt phục thì lão phu sẽ giết cả bọn chúng .

Tần Nhi hỏi :

- Trong Phương Gia Đại Viện có rất nhiều cao thủ tụ tập một mình tương công địch lại họ thế nào được ?

Người che mặt cười ha hả đáp :

- Đừng nói một cái Phương Gia Đại Viện này, mà cho thêm cả những tay cao thủ ở Hàn phủ, lão phu cũng không sợ .

Tần Nhi nói :

- Không được ! Vô luận thế nào cũng không nên giết y .

Người che mặt nói :

- Xem chừng cô đối với vị tiểu chủ nhân này có vẻ quan tâm lắm .

Tần Nhi bị động vật xúc động dục tình . Lửa dục tuy đốt tâm thần nhưng trong lòng nàng vẫn còn một điểm linh tính chưa tiêu tan, nàng lớn tiếng la :

- Không nên giết y !

Lý Hàn Thu ẩn trong tủ áo muốn nhẫn nại thêm cũng không được nữa . Chàng đẩy cửa nhảy ra . Đồng thời vung tay mặt nhắm điểm vào sau lưng người che mặt .

Người che mặt vừa nghe tiếng kẹt cửa, lập tức nhảy vọt mình đi tránh khỏi.

Lý Hàn Thu đánh sấm một chiêu liền lập tức phóng chiêu thứ hai đánh tới.

Người che mặt tuy tay cầm trường kiếm mà không tài nào xoay mình kịp để tấn công .

Lý Hàn Thu phóng chưởng theo lối liên hoàn đánh ra tới tấp .

Lúc ở với Nam Thiên thất công Du Bạch Phong đã học được phép Kiếm chưởng, nay chàng gặp tình thế bức bách liền phát huy toàn lực đưa ra tấn công khiến cho người che mặt không còn cơ hội để phản kích .

Người che mặt thấy mình không sao xử dụng trường kiếm được lại bị đối phương tấn công rất gắt, lão phải lui luôn mấy bước .

Lý Hàn Thu dồn đối phương đến góc nhà . Nhưng chàng tự biết rõ mình chỉ sở trường về kiếm thuật . Còn dùng quyền chưởng thì chẳng thể nào đả thương đối phương được .

Chàng còn nghĩ rằng :

- Nếu mình tấn công một hồi không làm gì được lão thì đến lúc lão bắt đầu phản kích mình không còn đủ sức để chống chọi.

Chàng đảo mắt nhìn quanh thấy đầu giường Tần Nhi có treo một thanh trường kiếm .

Nguyên Lý Hàn Thu lúc trà trộn vào nội thành chàng đã cưỡi trường kiếm ra rồi. Hiện thời chàng chỉ có hai cách lấy được kiếm, một là lấy thanh kiếm đeo trên đầu giường Tần Nhi, hai là nghĩ cách đoạt thanh trường kiếm ở trong tay người che mặt .

Trong lòng xoay chuyển ý nghĩ, chưởng thế chậm lại một chút . Người che mặt lập tức mở thế phản công .

Chỉ trong khoảnh khắc kiếm quang lấp loáng phản kích tới nơi.

Lý Hàn Thu tuy cực lực phấn khởi tâm thần, nhưng thế kiếm của đối phương tấn công rất gắt gao .

Tần Nhi hai mắt đỏ như lửa nhìn hai bên chiến đấu rất ác liệt . Bỗng nàng quát lớn :

- Dừng tay !

Lý Hàn Thu quay đầu lại nhìn thấy Phương Tú tay cầm trường kiếm đứng trước cửa .

Người che mặt lạnh lùng hô :

- Phương Tú ! Bắt lấy tên này.

Nguyên Lý Hàn Thu mặt đã đỏ thuốc dịch dung nên Phương Tú không nhận ra được .

Phương Tú tỏ vẻ rất sợ hãi người che mặt . Hắn dạ một tiếng rồi cầm kiếm bước vào

Lý Hàn Thu đột nhiên cúi xuống ôm Hàn công tử lên .

Phương Tú vung tay mặt phóng kiếm đâm tới.

Lý Hàn Thu ôm Hàn công tử trong tay liền dùng gã làm mộc đối kiếm rất tốt .
Chàng giờ người Hàn công tử lên, Phương Tú lập tức phải thu kiếm về né sang một bên .

Lý Hàn Thu chạy lẹ hai bước đến bên cửa lớn .

Phương Tú cười lạt nói :

- Khắp Phương Gia Đại Viện đã bố trí phòng thủ . Trong nhà lại cơ quan trùng điệp . Ta không tin là người có thể trốn thoát được khỏi chốn này.

Lý Hàn Thu thủng thảng đáp :

- Tại hạ đã lên vào được thì tất có thể trốn thoát khỏi nơi đây.

Phương Tú hỏi :

- Người là ai?

Lý Hàn Thu rung hai tay một cái quạt Hàn công tử vào Phương Tú nói :

- Viện chúa hãy đón lấy tên diệt nhi này.

Phương Tú không con nên rất cứng Hàn công tử . Hắn đang hai tay ra để đón lấy gã .

Ngờ đâu Lý Hàn Thu nhân cơ hội này dùng thân pháp rất mau lẹ đoạt được thanh trường kiếm ở trong tay Phương Tú . Đây là phép "Không Thủ Đoạt Dao", một tuyệt kỹ mà Du Bạch Phong đã truyền thụ cho chàng . Kể ra chàng chưa đủ nội lực nhưng may nhân lúc Phương Tú phân tâm đón Hàn công tử, nên chàng đã thành công .

Lý Hàn Thu có kiếm rồi, đàm khí tăng lên bội phần, nên chàng không tính đường trốn chạy nữa .

Phương Tú bị đoạt mất kiếm, bất giác ngẩn người ra lùi lại hai bước .

Nhưng Lý Hàn Thu không nhân cơ hội này để tập kích mà chàng cũng lùi lại hai bước .

Phương Tú ngó lại thấy Hàn công tử không thấy có thương tích gì mới hơi yên lòng . Hắn trợn mắt nhìn Lý Hàn Thu quát hỏi :

- Sao người lại đã thương gã, làm cho gã mê man bất tỉnh ?

Lý Hàn Thu đáp :

- Cái đó viển vông hỏi lại lệnh chủ nhân sẽ biết .

Câu này chàng thật khích Dương Tú ra mặt . Tuy Dương Tú trong lòng tức giận nhưng không sao được , hắn đưa mắt nhìn người che mặt hỏi :

- Thằng nhỏ này bị thương về tay Động chủ ư ?

Người che mặt lạnh lùng hỏi lại :

- Cái đó chỉ đáng trách người gia pháp bất nghiêm . Giữa lúc canh khuya sao còn để gã lén vào đây?

Dương Tú khẽ đằng hắng một tiếng rồi nói :

- Gã lớn mật làm càn bị thương là đáng tội. Nhưng thuộc hạ không hiểu gã bị thương vì thứ thủ pháp gì ?

Mối tình tha thiết của Dương Tú đã lộ ra trong lời nói.

Người che mặt đáp :

- Gã bị thương về một thứ thuốc mê hôn, cứ uống thuốc giải là tỉnh lại ngay

Đột nhiên Lý Hàn Thu bật lên tràng cười rõ . Tiếng cười vang động cả gian phòng .

Tràng cười này chẳng những khiến cho Dương Tú phải sửng sốt mà cả người che mặt cũng không khỏi ngơ ngác . Nhưng mặt lão đã che bằng tấm khăn sa nên không trông rõ vẻ kinh ngạc .

Tần Nhi nằm trên giường đang bị lửa dục đốt lòng, tâm thần mê loạn cũng bị tiếng cười chấn động mà tai làm cho nàng tỉnh táo lại một chút .

Dương Tú bỗng đặt Hàn công tử xuống, hắn tức giận lớn tiếng quát hỏi :

- Người cười gì vậy?

Đồng thời hắn vươn tay mặt với lấy thanh kiếm treo ở đầu giường Tần Nhi .

Đoạt một tiếng ! Hắn đã rút kiếm ra khỏi vỏ .

Lý Hàn Thu dùng tiếng cười lạnh lùng đáp :

- Ngày thường Phương viện chúa oai phong là thế mà bữa nay tại hạ coi về mặt của viện chúa như một tên nô bộc đáng thương thì trách gì tại hạ chẳng bật cười.

Người che mặt hỏi :

- Phương Tú ! Gã là ai vậy?

Phương Tú lắc đầu liếc mắt nhìn Lý Hàn Thu hỏi :

- Tên họ người là chi ?

Lý Hàn Thu cười lạt đáp :

- Xin tha thứ cho tại hạ không thể trình bày được .

Người che mặt ngẫm nghĩ một chút rồi nói :

- Gã này thanh âm nghe rất quen tai, dường như đã gặp hần ở đâu rồi thì phải.

Lý Hàn Thu giật mình kinh hãi nghĩ thầm :

- Ta chưa nhận ra thân thế lão mà đã bị lão nghe thanh âm biết ta là ai rồi. Thế này thì ra chỗ mình được không đủ đắp vào chỗ thua thật .

Trong lòng xoay chuyển ý nghĩ, chàng ngấm ngấm vận chân khí điều chỉnh thanh âm . Chàng không muốn nói thêm để dấu lại lịch mình không cho hai người bên đối phương biết .

Phương Tú nói :

- Thuộc hạ không nhận được ra gã là ai.

Người che mặt lạnh lùng nói :

- Bất luận gã là ai thì đêm nay cũng quyết không để gã trốn thoát .

Phương Tú nói :

- Cái đó thuộc hạ đã biết rồi. Nguyên những cơ quan bố trí trong đại viện cũng đủ khiến cho gã không đường trốn thoát .

Hắn ngó Hàn công tử nằm trên giường nói tiếp :

- Thuộc hạ muốn thỉnh cầu Động chủ một việc .

Người che mặt hỏi :

- Việc gì ?

Phương Tú nói :

- Thằng nhỏ này hãy còn là con nít chưa biết gì, thuộc hạ hy vọng Động chủ buông tha gã .

Người che mặt cười lạt hỏi :

- Đêm khuya hắn sấn vào chỗ lão phu ngủ là có dụng tâm gì ? Tưởng không cần nói cũng biết gã định ám toán lão phu .

Phương Tú nói :

- Gã chưa hiểu việc đời, không ngăn nổi tính thốc mách mà thôi. Quyết không phải gã dám đối phó với Động chủ .

Người che mặt nói :

- Giả tử Hàn Đào ở đây thì lão phu đã yêu cầu hắn giết thằng lỏi này để thanh minh tác dạ trung thành . Nhưng Hàn Đào không có mặt, lão phu không tiện ép người hạ sát gã . Tội chết có thể miễn cho, nhưng tội sống chẳng thể tha thứ, mà phải trừng phạt gã mới được .

Phương Tú nói :

- Đa tạ Động chủ có lượng khoan hồng .

Giữa lúc hai người đang nói chuyện , kể ra Lý Hàn Thu có cơ hội chạy trốn, nhưng chàng biết trong Phương Gia Đại Viện bố trí cơ quan trùng điệp, phức tạp dị thường . Nếu rời khỏi phòng này càng bị cái chết đe dọa . Chàng quyết định :

- Âu là ta ở lại đây để quyết một trận sống mái với chúng . Phòng này chật hẹp thì dù trong Phương Gia Đại Viện có nhiều cao thủ cũng chẳng thể nào bao vây ta được .

Lúc này Tần Nhi đã bị sức thuốc mãnh liệt làm cho lửa dục bốc lên ngọn ngút đốt cháy tâm can . Miệng nàng không ngớt ú ớ như người câm ngọng .

Phương Tú thò tay ra điểm huyệt Tần Nhi . Hắn lại đưa mắt ngó Lý Hàn Thu hỏi :

- Người muốn thử sức với ta chăng ?

Lý Hàn Thu hỏi lại :

- Tại hạ muốn thế thì sao?

Phương Tú đáp :

- Trong phòng này chật hẹp quá . Chúng ta ra sân tỷ thí có hay hơn không ?

Lý Hàn Thu nói :

- Tại hạ nhận xét trong phòng này cũng đủ phát huy kiếm thuật vậy cứ ở lại đây động thủ cũng thế .

Chàng đã vận khí biến cải giọng nói thành một thứ thanh âm quái lạ .

Phương Tú chau mày hỏi :

- Người đã dám một mình lần vào đây mà sao không dám chìa bộ mặt thật để cùng nhau tương kiến ?

Lý Hàn Thu thủng thẳng đáp :

- Cái đó không cần . Nếu Phương viện chúa thắng được bảo kiếm trong tay tại hạ thì tại hạ sống hay chết là ở nơi viện chúa rồi. Khi đó chân tướng của tại hạ sẽ tùy ý viện chúa khám phá ra .

Phương Tú khẽ bảo người che mặt :

- Thăng lỗi này giọng lưỡi lớn lắm . Vậy thuộc hạ ra tay trước nếu không chống nổi gã, Động chủ hãy tiếp viện cũng chưa muộn .

Hắn nói xong tiến lên hai bước phóng kiếm đâm tới.

Lý Hàn Thu vung kiếm lên đỡ . Hai thanh kiếm đụng nhau bật lên một tiếng choáng kinh hồn .

Phương Tú trầm giọng thét :

- Nội lực các hạ không phải tầm thường .

Đoạn hăn biến đổi thế kiếm, bắt đầu cuộc tấn công rất mau lẹ .

Lý Hàn Thu khoa kiếm chống đỡ chàng đối thế tấn công thành thế thủ .

Nguyên trong lòng chàng đã định sẵn, trừ phi chàng nắm vững đánh một chiêu mà đã bại được Phương Tú và người che mặt thì mới bắt buộc bọn chúng buông tha mình ra được . Bằng không làm được thế thì phải kéo dài thời gian chờ cho Tần Nhi và Hàn công tử hồi tỉnh để cục diện biến loạn thì mới mong có cơ hội trốn thoát . Vì thế chàng giữ thế thủ cố nín không sử dụng Thất Tuyệt Ma Kiếm để khỏi bộc lộ thân thế .

Phương Tú đánh liên ngoài hai chục chiêu đều bị thế kiếm của Lý Hàn Thu đỡ gạt được hết .

Người che mặt lưu tâm theo dõi cuộc tỷ đấu. Luồng mục quang sắc bén của lão nhìn chăm chặp vào kiếm chiêu của hai bên .

Thế kiếm của Phương Tú bao la và phức tạp . Hăn sử dụng những chiêu số của các môn phái. Còn Lý Hàn Thu chỉ dùng kiếm thuật về che đỡ thế công của Du Bạch Phong truyền cho . Chàng đối phó một cách rất ung dung chẳng có chỉ tỏ ra khó nhọc .

Người che mặt dụng tâm nhận xét thế kiếm của Lý Hàn Thu . Hăn hy vọng những chiêu thức biến hoá của chàng sẽ bộc lộ lai lịch chàng, nhưng Lý Hàn Thu lại cực lực tránh những chiêu tuyệt mỹ để đối phương không hiểu đường lối kiếm thuật của mình .

Chỉ trong khoảnh khắc, hai bên đã tỷ đấu bốn trăm năm chục chiêu và vẫn giữ thế quân bình, bất phân thắng bại.

Phương Tú đánh lẹ hai kiếm bức bách Lý Hàn Thu phải ra sức đỡ gạt rồi quát:

- Dừng tay !

Lý Hàn Thu cố ý kéo dài cuộc đấu là hy vọng Tần Nhi và Hàn công tử tỉnh lại. Nhân cơ hội này, chàng liền theo lời đối phương dừng tay

Đột nhiên người che mặt tiến lên một bước sấn gần lại trước mặt Lý Hàn Thu .

Lý Hàn Thu vung tay mặt một cái đánh ra hai kiếm mau lẹ tuyệt luân . Hai thế kiếm cực kỳ hiểm độc . Kiếm phong rít lên veo veo .

Người che mặt bị thế kiếm lợi hại bức bách phải lùi lại.

Lý Hàn Thu cười lạt hỏi :

- Có phải các hạ lại muốn thi tuyệt kỹ vừa rồi là tung thuốc mê ra không ?

Người che mặt không trả lời, hắng giọng một tiếng rồi nói :

- Ta không tin rằng bữa nay người có thể trốn thoát Phương Gia Đại Viện .

Lý Hàn Thu nói :

- Tại hạ vẫn chưa có ý định bỏ trốn, nhưng cũng tin rằng nếu mình có phải chôn xác trong căn nhà này thì ít ra là có một vài tên phải theo .

Người che mặt nói :

- Đường như người có vẻ tự phụ quá !

Lý Hàn Thu đáp :

- Đúng thế ! Tại hạ đã chuẩn bị trước nên các hạ dùng thuốc mê hại người thì e khó lòng được như nguyện . Tại hạ còn tin rằng người bị thuốc mê đả thương là Phương viện chúa .

Người che mặt hỏi :

- Người là nhân vật thế nào mà đường như cố ý đối nghịch với lão phu .

Lý Hàn Thu lạnh lùng đáp :

- Cái đó các hạ nên tự trách mình là hành động nhiều việc thương thiên hại lý

Người che mặt đột nhiên bật lên tràng cười ha hả nói :

- Người thoá mạ hay quá ! Hiện nay ở đời những kẻ dám mở miệng thoá mạ lão phu thiệt không có mấy.

Lão đảo mắt nhìn Phương Tú hỏi :

- Phương viện chúa thử liệu xem có thể hạ sát được gã này không ?

Phương Tú ngáp ngừng đáp :

- Cái đó . Cái đó thuộc hạ không dám nói chắc .

Người che mặt lạnh lùng nói :

- Thôi được ! Nếu viện chúa không nắm vững phần thắng thì đưa bảo kiếm cho lão phu .

Phương Tú trầm ngâm một chút rồi từ từ dâng bảo kiếm lên .

Người che mặt đón lấy thanh kiếm cầm tay rồi thủng thẳng nói :

- Vừa rồi lão phu đã thấy rõ kiếm pháp của ngươi .

Lý Hàn Thu ngắt lời :

- Các hạ thấy thế nào?

Người che mặt ngáp ngừng đáp :

- Thế kiếm của ngươi người thường nhất định khó lòng phá giải được .

Lý Hàn Thu hỏi ngay :

- Còn các hạ thì sao?

Người che mặt không trả lời hỏi lại :

- Người có quen biết Thiên Nam Nhất Công Du Bạch Phong không ?

Lý Hàn Thu nghĩ thầm trong bụng :

- Nếu ta nói là quen biết Du Bạch Phong thì chẳng khác gì tự xưng lai lịch với hắn .

Trong lòng xoay chuyển ý nghĩ, miệng hỏi lại :

- Còn các hạ thì sao?

Người che mặt đáp :

- Lão phu đã hỏi ngươi thì dĩ nhiên là lão phu có quen biết Du Bạch Phong .

Lý Hàn Thu nói :

- Thế ra các hạ muốn biết thân thế tại hạ chăng ?

Người che mặt đổi giọng đáp :

- Nhưng lão phu đã nhận ra thân thế các hạ rồi.

Hết hồi 108